

Отже, ми можемо стверджувати, що Т.Г. Шевченко – це універсальна особистість. У своїх творах проблеми освіти й виховання, просвітитель не просто спостерігав, а осмислював їх з точки зору філософії, бо вірив у розум народу, його творчі сили й самовдосконалення.

Література

1. Сава Христофорович Чавдаров: до 120-річчя від дня народж.: біобібліогр. покажч. / Нац. акад. пед. наук України, Держ. наук.-пед. б-ка України ім. В. О. Сухомлинського ; [упоряд.: Пономаренко Л. О., Пеева С. П., Айвазова Л. М.]. – К.: Нілан-ЛТД, 2012.– (Серія «Видатні педагоги світу»; вип.8).
2. Сверстюк Є. Шевченко понад часом: есеї / Євген Сверстюк. – Луцьк. – К.: Терен, Києво-Могилянська академія, 2011.
3. Біляєв О. Чавдаров Сава Христофорович// Українська мова: енциклопедія. — К.: Українська енциклопедія, 2000.
4. Крисоватий А.. Педагогічний потенціал творчої спадщини Тараса Шевченка// Психологія. – 2014. - №1.
5. Кралюк П.М. Педагогічні погляди Шевченка. [Електронний ресурс]/ Петро Михайлович Кралюк. – Режим доступу: <https://simya.com.ua/articles/71/45546/>
6. Вікіпедія [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://uk.wikipedia.org/wiki/Чавдаров_Сава_Христофорович .

Літвінова Л.В., здобувач агрономічного факультету

Науковий керівник – **Тихоненко О.В.**, канд. філол. наук, доцент
Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва

НЕЗНАЙОМИЙ Т.Г. ШЕВЧЕНКО

Як відомо, письменницький епістолярій є безцінним джерелом глибшого пізнання внутрішнього світу автора, психології творчості, його дискурсу, який накладається на поведінку і творчість. Епістолярій Т.Г.Шевченка має для сучасності наукову вартість, оскільки відкриває реалії авторського буття, є способом самовираження письменника, несе високий ступінь синтезу поглядів про події, розкриває особу автора-письменника, особливості його творчої майстерності, створює багатогранний і глибший портрет творчої особистості. Епістолярна спадщина Т. Шевченка перебувала у полі зору багатьох науковців: І. Айзенштока, Л. Вашків, С. Ганжи, Р. Гром'яка, Ж. Ляхової. На наш погляд, актуальним є вивчення

Шевченківського епістолярію задля висвітлення маловідомих сторінок життя і творчості геніального митця.

Серед раритетів Шевченкіани залишилося 12 листів Т.Шевченка до Якова Кухаренка і 7 листів від нього до поета, звідки можна довідатися про деякі маловідомі біографічні факти. В останній рік заслання Тарас Григорович відправив лист своєму приятелеві Якову Кухаренкові, датований 22 квітня 1857 р.: *«Посилаю тепер тобі, мій єдиний, своє поличчя. Нема в мене, брате, нічого більше тепер... Умисне пишу тобі на одному листочку, щоб було де поличчє положить і щоб конверт не дуже важив»*. Йдеться про малюнок. Що сталося з малюнком і чи дійшов він до нашого часу, не відомо [2, с.3]. Таким постає Шевченко: щирим, вельми ввічливим, уважним. Епізод свідчить, що Шевченко мав теплі дружні стосунки з Кухаренком.

Серед оточення Тараса Григоровича було багато відомих людей. Доказом цьому є те, що згадки про нього часто трапляються в листах Лесі Українки. В одному з них до сестри Л. Шитманової: вона просила надіслати їй твори поета в перекладі французькою мовою; до матері Олени Пчілки – «Кобзар». Цікавилася творами Шевченка, покладеними на музику [1, с.31].

Отже, і сьогодні залишаються невідомі людству факти про життя Тараса Григоровича. Дослідники Шевченкіани у пошуках маловідомих сторінок біографії і творчого доробку. Епістолярна спадщина Т.Шевченка становить своєрідний дискурс, вивчення якого є перспективним напрямом в українській лінгвістиці. Наше завдання полягає у поширенні рядків його відомих віршів новим поколінням. Адже пам'ять про Великого Кобзаря не повинна згасати.

Література

1. Мельник О. Раритети незнайомої Шевченкіани /О.Мельник // Українська культура. — 2007. — №5. — С.31.
2. Яцюк В. Нерозшифровані сторінки творчої біографії Тараса Шевченка /В.Яцюк //Літературна Україна. — 1999. — №20. — С.3.